

A332 Zygmunt Salmonowicz

ur. 12.04.1901 r. w Kamienskoje zm. 30.09.1942 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim

syn Ludwika Witalisa (A33)

żona Zofia Biedrońska (ur. 1909 w Tarnobrzegu – zm. 1983)

dzieci: Ludwik Zygmunt (A333)

- ochrzczony w kościele katolickim w Kamienskoje 22.06.1901 r.; rodzice chrzestni: Jan Budrewicz i jego żona Helena Salmonowicz (A34)

- w rodzinie nazywany „Muś”



Zygmunt Salmonowicz „Muś” (zdjęcia z 1905(6) r.)



- "Urodzony z ojca Ludwika i matki Stefanii z domu Charmańska w osadzie Kamienskoje w okręgu Dniepropietrowskim. Tam rozpoczyna naukę, a po powrocie do kraju w roku 1920 kontynuuje naukę na "specjalnym kursie klasy 8-mej dla uczniów-żołnierzy z Kresów". Świadectwo dojrzałości uzyskuje w Gimnazjum św. Wojciecha w Warszawie 17.06.1921 r. W roku 1921 rozpoczyna studia na Politechnice Warszawskiej, które kończy w 1927 roku uzyskując dyplom inżyniera mechanika. Żonaty z Zofią Biedrońską od 1930 r.”



Zygmunt salmonowicz (ok. 1931 r.)



Zofia Biedrońska (ok. 1925 r.)

Praca zawodowa:

- Spółka Akcyjna Wielkich Pieców Zakładów Ostrowieckich [W zakładzie produkowane były wagony kolejowe, rury lane odśrodkowo, części do parowozów, samochodów, czołgów, armat oraz konstrukcje stalowe]



Dowód osobisty Zygmunta Salmonowicza (Ser. A № 594789)

- Instytut Metalurgii i Metaloznastwa Politechniki Warszawskiej
- Metalowe Zakłady Hutnicze "Torpedo" sp. z o.o. w Katowicach, ul. Wojewódzka 42, zajmujące się produkcją metali kolorowych i ich stopów. [w Katowicach, w zabytkowej Willi Gerdesa, była tylko – prawdopodobnie – siedziba zarządu spółki. Zakład produkcyjny był – prawdopodobnie – w Tarnobrzegu. Tam też pracujący inżynier poznał swoją przyszłą żonę Zofię, urodzoną w Tarnobrzegu]
- Spółka Górnicza i Hutnicza Karwina-Trzyniec, Spółka akcyjna, Cieszyn – huta w Trzyńcu (Zaolzie) [po zajęciu Zaolzia przez Polskę w październiku 1938 r.]
- W czasie okupacji, w r. 1940, przyjmuje pracę w Hucie Ostrowiec - jako szef stalowni. We wrześniu 1942 r. w związku z wysadzeniem mostu kolejowego na rzece Kamiennej koło Ostrowca (przez partyzancką grupę oporu), został aresztowany i wyrokiem sądu specjalnego niemieckiego, stracony [powieszony] w publicznej egzekucji 30.IX.1942 r. Pochowany w zbiorowej mogile na cmentarzu w Ostrowcu Świętokrz. (Na rynku i w kościele znajdują się tablice pamiątkowe zamordowanych przez hitlerowców”).

[relacja pisemna syna Ludwika (A333)]